

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๒๐/๒๕๖๐

ศาลจังหวัดตรัง

ศาลปกครองสงขลา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คดีที่โจทก์ทั้งสองเป็นเอกชน ยื่นฟ้องสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง จำเลยที่ ๒ พนักงานขับรถยนต์ สังกัดจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า จำเลยที่ ๒ ขับรถยนต์ตู้ไปในทางการที่จ้างของจำเลยที่ ๑ ด้วยความประมาทชนรถโดยสารประจำทางที่ โจทก์ทั้งสองโดยสารมา ทำให้โจทก์ทั้งสองได้รับอันตรายสาหัส ขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติให้ “ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีพิพาท เกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิด จากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร” อันเป็นการจำกัดประเภท คดีปกครองที่เกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งหมายให้ศาลปกครอง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดที่เกิดจากการใช้อำนาจ ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ หรือการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ ต้องปฏิบัติเท่านั้น ไม่รวมถึงการกระทำละเมิดที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไป เมื่อคดีนี้โจทก์ทั้งสอง ฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำละเมิดของจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นพนักงานขับรถ เจ้าหน้าที่ ของจำเลยที่ ๑ ขับรถโดยประมาทไปชนกับรถโดยสารประจำทางที่โจทก์ทั้งสองโดยสารมาได้รับอันตราย สาหัส ความเสียหายในคดีนี้จึงเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่โดยทั่วไป คือการขับรถ มิได้เกิดจากการใช้อำนาจ ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ จึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ศาลปกครองจะมีอำนาจ พิจารณาพิพากษา ดังนั้น คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม